

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 8 września 2022 r.

DIH-3.707.106.2022.IJ

DECYZJA DIH – III/109/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 7 lipca 2022 r. (nr akt kontroli: UH.8361.104.2022), nakładającej na przedsiębiorcę Netto sp. z o.o. z siedzibą w Kobyłance, administracyjną karę pieniężną w wysokości 2.500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych) z tytułu niepobrania opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego sprzedającego produkty w opakowaniach, stosownie do obowiązku określonego w art. 40a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r., poz. 1114 ze zm.), **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach od 6 do 12 kwietnia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, dalej: „Wielkopolski WIIH”, „organ pierwszej instancji”, przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie należącym do przedsiębiorcy (...) zwanego dalej: „stroną postępowania” albo „stroną”, „spółką”.

W zakresie sprawdzania rzetelności obsługi konsumenta nie zawiadomiono strony o zamiarze wszczęcia kontroli zgodnie z treścią art. 62 ust. 1 pkt 3) ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) zwanej dalej: „Prawo przedsiębiorców”. Nie zawiadamia się również przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli

zgodnie z treścią art. 48 ust. 11 pkt 1) Prawa przedsiębiorców w zakresie sprawdzenia przestrzegania przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r., poz. 1114 z późn. zm.), dalej: „ustawa o gospodarce opakowaniami.

W dniu 6 kwietnia 2022 r. inspektorzy Inspekcji Handlowej występując w charakterze klientów dokonali zakupu kontrolnego m.in. batonów: Nestle Nesquik, Nestle Corn Flakes i Nestle Cini Mini oraz reklamówkę mini żółtą (1 szt.), reklamówkę dużą (1 szt.) oraz torbę na zakupy z tworzywa sztucznego tzw. „zrywka” – przy której nie uwidoczniiono ceny (1 szt.). Przed naliczeniem ww. zakupów w kasie inspektorzy zapakowali batony Nestle do jednej z wybranych w czasie zakupu toreb tzw. „zrywki”. Po uiszczeniu zapłaty inspektorzy sprawdzili paragon i stwierdzili, że nie naliczono opłaty recyklingowej za torbę typu „zrywka”.

Żywność zapakowana przez inspektorów w torbę „zrywkę” posiadała już własne opakowanie i tym samym nie została wykorzystana ze względów higienicznych lub jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowania żywności. Została ona użyta jako dodatkowa torba na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczona do pakowania produktów oferowanych i jako taka podlega opłacie recyklingowej.

Pismem z dnia 7 czerwca 2022 r. Wielkopolski WIIH zawiadomił ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 10c w związku z art. 58 ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami z uwagi na to, że w miejscu sprzedaży detalicznej (...) nie pobrano opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego stosownie do obowiązku określonego w art. 40a ust. 1 tej ustawy.

Stronę pouczone również, iż zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.) zwanym dalej: „Kpa”, ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. do składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

W piśmie z dnia 22 czerwca 2022 r. spółka wskazała, że udostępnia torby typu „zrywka” zgodnie z ich przeznaczeniem, tj. ze względów higienicznych lub jako podstawowe opakowanie żywności sprzedawanej luzem dlatego nie pobiera opłaty recyklingowej. Ponadto spółka nie ma wiedzy czy klient podchodzący do kasy z torbą typu „zrywka” posiada swoją torbę (wielokrotnie używaną) czy pobrał ją z sali sprzedaży. Żaden zaś przepis nie nakłada na

spółkę obowiązku każdorazowego pytania klienta czy jest to torba jego czy pobrana z sali sprzedaży.

Decyzją z dnia 7 lipca 2022 r. Wielkopolski WIIH wymierzył, na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 10c w związku z art. 58 ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami oraz art. 104 Kpa, stronie karę pieniężną w wysokości 2.500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych) z tytułu niepobrania opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, stosownie do obowiązku określonego w art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami.

W dniu 8 sierpnia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany też dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH, odwołanie strony od ww. decyzji.

W odwołaniu strona wniosła o uchylenie decyzji i odstąpienie od wymierzenia kary, ponieważ okoliczności sprawy nie przemawiają za nałożeniem kary pieniężnej. Zdaniem strony, torebka typu „zrywka” była oferowana zgodnie z przeznaczeniem, zaś sprzedawca nie ma wiedzy czy klient przyszedł ze swoją torbą czy pobrał ją z sali sprzedaży. Strona wskazała, że udostępnia te torby zgodnie z przeznaczeniem (ze względów higienicznych lub jako podstawowe opakowanie żywności sprzedawanej luzem) w konsekwencji czego zgodnie z przepisami nie pobiera za nie opłaty recyklingowej.

Ponadto strona wskazała, iż spełnia przesłanki wskazane w art. 189f § 1Kpa, gdyż waga naruszenia prawa jest znikoma a strona zaprzestała naruszenia prawa.

Pismem z 9 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o toczącym się postępowaniu odwoławczym oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest

organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 8 pkt 15a) ustawy o gospodarce opakowaniami przez torby na zakupy z tworzywa sztucznego - rozumie się torby na zakupy, z uchwytyami lub bez uchwyty, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego, do których zalicza się:

- a. lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów,
- b. bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, które są **wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności,**
- c. pozostałe torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału równej 50 mikrometrów i większej.

Zgodnie z art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 40a ust. 1 ww. ustawy, który stanowi, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami, kto naruszył ww. obowiązek podlega administracyjnej karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 4) ww. ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Przeprowadzona kontrola dała podstawę do stwierdzenia, że strona postępowania nie wykonała ciążących na niej obowiązków wskazanych w art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami, co z kolei spowodowało wymierzenie kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 10c ww. ustawy.

Ustalenia kontroli jednoznacznie wskazują, iż strona nie pobrała opłaty recyklingowej za torbę typu „zrywka” w którą inspektorzy zapakowali inne opakowane towary, tj. batony Nestle Nesquik, Nestle Corn Flakes i Nestle Cini Mini (nie były one luzem).

Strona w odwołaniu podnosi, iż torby foliowe (w tym „zrywka”) mogą być używane wielokrotnie, co było celem ustawodawcy wprowadzającego. Jednocześnie strona wskazuje, że nie ma i nie może mieć wiedzy czy klient, który przychodzi do sklepu z własną torbą „zrywka” posiada swoją torbę czy jest to torba pobrana z sali sprzedażowej. Jak dodaje żaden

obowiązujący przepis nie nakłada na kontrolowaną spółkę obowiązku weryfikacji pochodzenia tzw. „zrywek” u klienta. Strona argumentuje to tym, że torby tego typu nie mają oznaczeń w postaci logo sklepu, producenta, numeru, kodu czy jakiegokolwiek cechy pozwalającej na identyfikację, co w rezultacie uniemożliwia kasjerowi ustalenie pochodzenia torby. Strona stwierdziła ponadto, że zrywki oferuje zgodnie z przeznaczeniem, tj. ze względów higienicznych lub jako podstawowe opakowanie żywności sprzedawanej luzem i w konsekwencji nie pobiera opłaty recyklingowej.

Strona zatem przyznała w odwołaniu, iż w żaden sposób nie weryfikuje pochodzenia zrywek, ponieważ jak twierdzi nie ma takiego obowiązku prawnego, konkretnego przepisu, który nakazywałby weryfikację pochodzenia „zrywek” użytych przez klientów.

Należy jednak zauważyć, iż pomimo braku nakazu weryfikacji pochodzenia toreb strona ma obowiązek naliczania opłaty recyklingowej w ramach prowadzonej działalności. W szczególności powinna zatem weryfikować pochodzenie torby w sytuacji, gdy klient używa jej w celach, dla których nie obowiązuje zwolnienie z obowiązku naliczania opłaty recyklingowej. Jak zauważył organ pierwszej instancji weryfikacja ta nie jest trudna bowiem wystarczy zapytać klienta skąd pochodzi przedmiotowa torba.

Prezes UOKiK jednocześnie wyjaśnia, że aby bardzo lekka torba na zakupy z tworzywa sztucznego nie podlegała opłacie recyklingowej, poza spełnieniem warunku grubości materiału, z którego została wykonana (poniżej 15 mikrometrów), równocześnie muszą zostać spełnione także przesłanki określające cel jej zastosowania tj.: wymagalność ze względów higienicznych, zastosowanie jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowania żywności (art. 8 pkt. 15a lit b ustawy o gospodarce opakowaniami). Oba te kryteria należy uwzględniać łącznie jako: opakowanie żywności sprzedawanej luzem, stosowane, poza względem praktycznym, także ze względów higienicznych. Jest to więc podstawowe opakowanie żywności, dokonane w sklepie. Opakowanie podstawowe należy rozumieć jako pozostające w styczności z żywnością i nie stanowiące kolejnego opakowania. Nie jest opakowaniem podstawowym, jeśli włożone do niej produkty posiadają własne opakowania.

Mając na uwadze powyższe organ drugiej instancji wskazuje, że stosowane przez stronę torby z tworzywa sztucznego, poprzez włożenie do nich już opakowanej żywności, nie spełniają definicji bardzo lekkiej torby z zawartej w art. 8 pkt 15a lit. b) ustawy o gospodarce opakowaniami, gdyż zostało spełnione tylko jedno z dwóch kryteriów, tj. dotyczące grubości, w związku z czym nie podlegają zwolnieniu z pobierania opłaty recyklingowej od

nabywającego torbę z tworzywa sztucznego. Nie zostało zaś spełnione wymagania odnośnie przeznaczenia i zastosowania powyższej torby.

Strona podnosi, iż nie naliczyła opłaty za torbę typu „zrywka”, gdyż są umiejscowione wyłącznie w wybranych miejscach, tj. przy pieczywie i przy owocach. Torby te są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności. Zdaniem strony tego typu torby są udostępniane w każdym sklepie (nie tylko kontrolowanej spółki) oferującym w sprzedaży pieczywo oraz warzywa i owoce a konsumentom doskonale jest znane przeznaczenie tych toreb. Uznaje zatem, że pobieranie opłaty recyklingowej może wystąpić tylko w przypadku gdy klient taką torbę w sposób jednoznaczny kupuje.

Zdaniem organu drugiej instancji jednoznaczne jest, że jeśli klient „zrywki” używa ze względów higienicznych lub do pakowania towarów luzem opłaty recyklingowej nie pobiera się. Jednakże gdy jest ona użyta w innym celu (np. do dodatkowego opakowania już opakowanych towarów) przestaje być torbą w stosunku do której istnieje zwolnienie podmiotowe z obowiązku pobranie opłaty recyklingowej.

Zatem naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów art. 40a ustawy o gospodarce opakowaniami jest w ocenie Prezesa UOKiK bezsporne i wyczerpujące przesłanki do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie przepisów art. 56 ust. 1 pkt 10c ww. ustawy.

Należy również wziąć pod uwagę, że głównym celem wprowadzenia przez ustawodawcę powyższych opłat za torby z tworzywa sztucznego jest dbałość o środowisko oraz przyjęcie takich instrumentów, aby lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów. Powyższe działanie powinno wpłynąć na ograniczenie wprowadzania do obrotu toreb z tworzywa sztucznego, zastosowanie mniej szkodliwych dla środowiska materiałów alternatywnych oraz w jeszcze większym stopniu zmianę nawyków konsumentów.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał także, poruszoną w odwołaniu, kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f § 1 i 2 Kpa.

Przepis art. 189f § 1 wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie strona nie naliczyła opłaty recyklingowej, o których mowa w art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma. Opłata recyklingowa stanowi element ogólnoeuropejskiej formy dbania o środowisko i w rezultacie również o zdrowie i życie ludzkie. Stanowi też istotny element edukacyjny dla konsumentów w zakresie ochrony środowiska. Ignorowanie obowiązku pobierania opłaty lub lekceważące podejście do jej pobrania narusza w efekcie również konstytucyjnie chronione dobra. Skutki fiskalne tej opłaty są jedynie elementem motywującym do rezygnacji z pobrania „zrywki” i nie mogą być elementem usprawiedliwiającym stronę. Wskazać należy, iż strona w odwołaniu przyznała, że w żaden sposób nie weryfikuje pochodzenia zrywków i bezrefleksyjnie uznaje, że są one przyniesione do sklepu przez klientów. Powyższe świadczy co najmniej o braku należytej staranności w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Odnosząc się do powyższego druga część przesłanki z art. 189 f § 1 pkt 1) także nie została spełniona.

Zatem, mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Strona wносиła także o uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. Jednak nie wskazuje jakie argumenty czy zarzuty miałyby uzasadniać skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zatem i w tej kwestii Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zmian.

Strona podnosi, że nie ma obowiązku prawnego, konkretnego przepisu, który nakazywałby weryfikację pochodzenia „zrywki” użytych przez klientów. Jednak nie zauważa przy tym, że ma prawny (ustawowy) obowiązek naliczenia opłaty recyklingowej i winna w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykonywać wszelkie dozwolone (a więc niezakazane) czynności faktyczne zmierzające do realizacji tego obowiązku. W szczególności czynności te powinny polegać na weryfikacji pochodzenia torby w sytuacji gdy klient używa jej w celach, dla których nie obowiązuje zwolnienie z obowiązku naliczania opłaty recyklingowej – tak jak to miało miejsce w toku czynności kontrolnych.

Jednocześnie organ drugiej instancji informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz.1540 z późn. zm.) organ, który nałożył karę – organ pierwszej instancji, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes UOKiK przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Wielkopolski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę (...) karę pieniężną wysokości 2.500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych) za niepobranie, zgodnie z obowiązkiem zawartym w art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami oraz właściwie zastosował przesłanki wymiaru kary wynikające z art. 189 d Kpa.

Tym samym, decyzja Wielkopolskiego WIIH z dnia 7 lipca 2022 r. (nr akt kontroli: UH.8361.104.2022) o wymierzeniu kary pieniężnej powinna pozostać w obrocie prawnym.

Stosownie do art. 58 ust. 2 i 4 ustawy o gospodarowaniu odpadami, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 15040 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022r. poz. 329 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami

administracyjnymi (Dz. U. Nr 2021, poz. 535), art. 58 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r.
o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r., poz. 1114)

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/